

hjælpende til, hvor Akkord ikke kan opnaas ad Frivillighedens Vej, uagtet baade Hensynet til Skyldnerens og til Fordringshavernes Tarv tilsiger en saadan.

Den Bestemmelse i Lovforslaget, som har vakt mest Tvivl, er den, at Akkordforhandlingen, lige til Akkorden er endelig vedtagen, til enhver Tid skal kunne gøres til intet ved, at en enkelt Fordringshaver forlanger Akkordsøgerens Bo taget under Konkursbehandling. Vel maa det vistnok erkendes, at naar Loven — saaledes som i det foreliggende Lovforslag foreslaaet — lader Skyldneren under Akkordforhandlingerne forblive i temmelig uindskrænket Raadighed over sit Bo, vil det være vanskeligt ganske at dække ham mod Konkurserklæring under Akkordforhandlingen. Men det synes dog at være en ikke tilstrækkelig begrundet, temmelig ensidig og ikke nødvendig Hensyntagen til den enkelte Fordringshaver, naar Lovforslaget giver ham Ret til ganske ene at forlange Akkordsøgerens Bo taget under Konkursbehandling. Udvalget foreslaar, at hans Begæring for at tages til Følge skal støttes af 2 andre Fordringshavere, og at hans og deres Krav tilsammen skal udgøre mindst $\frac{1}{16}$ af de anmeldte Fordrings Beløb (Ændringsforslag Nr. 8).

Den i Lovforslagets § 26 indeholdte Bestemmelse vilde medføre, at en Forretningsmand, som vil hæve sin Forretning, ikke faar Adgang til at opnaa Tvangsakkord. Dette vilde ikke være heldigt; netop naar Skyldneren vil hæve sin Forretning, kan der være Anledning til at hjælpe ham og hans Kreditorer til en rimelig Afvikling. Med dette for Øje stilles Ændringsforslaget under Nr. 12.

Under ganske smaa Forhold, hvor Adgang til Tvangsakkord dog heller ikke bør være udelukket, kan det være for strengt at forlange af Akkordsøgeren, at han sammen med sit Akkordandragende skal indbetale 50 Kr. Det er rimeligere at overlade Beløbets Ansættelse til Skifteforvalteren inden for en Begrænsning af 20—100 Kr. (Ændringsforslag Nr. 2).

At der ved Akkorden sker en virkelig Nedskrivning i Fordringen, saa at Fordringshaveren ordentligvis ikke kan kræve mere end det nedskrevne Beløb, selv om Betaling af dette udebliver, bør vistnok i det Tilfælde, at Skyldneren gaar fallit, ikke berøve Fordringshaveren Ret til at anmelde sit Krav med dets oprindelige ikke nedskrevne Beløb (Ændringsforslag Nr. 13).

Da der savnes udtrykkelig Bestemmelse om, hvorfra Udgiften til en af Skifteforvalteren i større Akkordboer antagen Medhjælper skal tages, foreslaas en saadan Bestemmelse indsat. (Ændringsforslag Nr. 14).

Den i Loven om Skifteafgifter indeholdte Regel om Afrunding af Afgiftsbeløb bør medtages ogsaa her. (Ændringsforslag Nr. 21).

Ændringsforslagene under Nr. 5 og 7 sigte til at udelukke, at samme Handling benævnes forskelligt, hvilket under Omstændigheder kan forlede til Misforstaaelse.

Ændringsforslagene under Nr. 1, 6, 10, 11, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22 og 23 ere dels Tydeliggørelser, dels Sprogrettelser.

Ændringsforslag:

Af Udvalget:

Til § 1.

1) Til Litra 6, Stykke 1, føjes:
 „Den ene af disse Tillidsmænd skal for Provinskøbstædernes saavel som for Frederiksbergs, Frederiksværks, Marstals og de Landsbyers Vedkommende, der have over 2,000 Indbyggere, være bosat udenfor den Købstad, Handelsplads eller Landsby, hvor Skyldneren bor.“

2) I Litra 6., Linie 12, efter „Tilkaldelse“ ændres „“ til: „og af“.

3) I Litra 7 ændres „50 Kr.“ til: „20—100 Kr. efter Skifteforvalterens Skøn“.